kust ta ei wõinud seda enam mite wälja tõmmata. Seda mõeka olla Kalewipoea onu Soome maal teinud, seitsme aasta sees seitsme suguselt ranast seitse kord seitsme nõia sõnadega iga pääw, ja see saand karastud seitsme wee sees: meres, Peipse- ja Würts-järwes, Ema jões, Kuiwa ja Põdja *) jões ja taewa ehk wihma weega. Kalewipoeg otsis seda mõeka kaua aega taga, aga ilma asjata; wiimaks juhtus seda Kääpa**) jõe wee seest nägema wasta hiilgawad, ja mõlemad mehed hakkasiwad nüüd ühte wastastiku laulu peale, kelle sees awalikuks sai, et mõek ise sinna soowis jääda; selle pärast jättis ta selle mõega sinna seisma. Siis wõttis ta laua koorma jälle õlade peale ja astus edasi. Õhtuks oli ta Lua mõisa saanud, Palamuse kihelkonda, kus kolm nõia poega tema peale hakkasiwad, metsa puid juurikatega wälja kiskusiwad ja tema peale rookisiwad. Tema löi ja kihutas neid oma laudadega põgenema, kui äkkiste üks madal peenike heal metsast ta meelt kinnitas. See oli siili heal, kellele Wana-isa ehk taewa Taat loomade loomise juures polnud kasukat ehk karwu annud. Tänu

*) See jõgi jookseb põhja pool Würtsjärwe.
**) See jõgi on Saare mõisa juures Koeru kihelkonnas.

meelega wiskas Kalewipoeg temale tük oma kasukast, misest siilil tema okkaline nahk nüüd on. Siis kapitses ja tegi ta omale kesket raba ühe nue sängi ehk aseme, öö maja asemeks. Aga üks jagu sest liiwast, mis ta selle tarwis sinna tassis, jooksis läbi selle kasuka augu maha, kust ta tükki wälja tõmband ja siili peale wiskand, kellest üks wäike mägi tema sängi ete sündis. Nõnda tõusis Sängmägi Lua mõisas. Siis läks ta Põltsama poole ühe koopa juurest mööda, Kabalas Põltsama ligidal. Seal nägi ta oma ees kolm noort meest ühe tule ja paja ümber istuwad. Neljandamal õhtul hingas ta rabas Piibe maantee ääres, mis Tallinnast üle Piibe Tartu läheb, seal kohas, kus nüüd Raudoja kõrts on. Kui Kalew tagasi koju tulli, ehitas ta ühe linna mere kaldale ja walitses sealt üle maa ja mere. Ja nõnda sai Tallinna alustatud.

II.

Asju mõisa juures tee peal, Rakwere ja Wäike-Maarja wahel, kuida äsjitas ja ärritas ta sealt Soome lahesse tulnud waenlasi! Keegi poleks oma laewu jälle näinud, kui temale mite üks õnnetus ei oleks juhtund. Tema kihutas oma suure hoogsega waenlasi taga, et neid käte

Eesti-ma rahwa Kalender 1873, lk. 23